

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7. marta 2016
Ref. br.:RK902/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI97/15

Podnosilac

Veli Kuçi

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 137/2015 Vrhovnog suda Kosova
od 5. maja 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Veli Kuçi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u selu Široko, opština Suva Reka.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 137/2015 Vrhovnog suda Kosova od 5. maja 2015. godine, kojom je odbijena, kao neosnovana, revizija podnosioca protiv presude Ac. br. 632/2013 Apelacionog suda od 28. oktobra 2014. godine u vezi sa njegovim zahtevom za nadoknadu štete na ime neisplaćenih penzija.
3. Osporena presuda je uručena podnosiocu zahteva 10. jula 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), odnosno članom 24. [Jednakost pred Zakonom], članom 29. [Pravo na Slobodu i Sigurnost] i članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje].

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 15. jula 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 19. avgusta 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
8. Dana 28. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 26. januara 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu, u punom sastavu, neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Od 1973. godine, podnosilac zahteva je bio zaposlen u Pokrajinskom sekretarijatu za unutrašnje poslove (u daljem tekstu: PSUP), Socijalistička Autonomna Pokrajina Kosova.
11. Podnosilac zahteva je radio na nekoliko radnih mesta u PSUP-u kao ovlašćeno službeno lice. Prilikom obavljanja službene dužnosti u PSUP-u, dana 1. aprila 1981. godine, podnosilac zahteva je ranjen tokom protesta na ulici (demonstracija).

12. Dana 25. septembra 1989. godine, rešenjem 05-br. 580-366/86, na osnovu ondašnjeg zakona na snazi, podnosiocu zahteva je priznato pravo na prevremenu starosnu penziju.
13. Dana 5. jula 2010. godine, podnosilac zahteva se obratio Ministarstvu rada i socijalne zaštite (u daljem tekstu: MRSZ) sa zahtevom da mu se „*reaktivira starosna i invalidska penzija*“ koje je primao do 1998. godine.
14. Dana 19. jula 2010. godine, MRSZ je odbilo zahtev sa obrazloženjem da je to problem svih penzionera na Kosovu koji su bili penzioneri fonda bivše jugoslovenske federacije. MRSZ je dalje naglasilo da se pravo na starosnu penziju ostvaruje kada se navrši 65 godina.
15. Dana 10. avgusta 2010. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini za parnični postupak protiv MRSZ, kojom je tražio da se naloži MRSZ da mu isplati nadoknadu na ime materijalne štete, odnosno neisplaćenih penzija od 1998. godine i reaktivira starosnu i invalidsku penziju.
16. Dana 15. oktobra 2012. godine, Opštinski sud u Prištini je (presuda C. br. 1774/1000) odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev.
17. U obrazloženju presude se dalje ističe: „... *tuženom nedostaje pasivna legitimacija i stvar odsustva pasivne legitimacije za tuženog se odnosi na materijalno-pravni odnos, u odsustvu kojeg je odlučio da tužbeni zahtev tužioca protiv tuženog odbije, kao neosnovanim*”.
18. Dana 19. januara 2013. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu na presudu navedenu u stavu 14, tvrdeći „*da je ista doneta uz ozbiljnu povredu zakona i nije predstavljeno objektivno stanje*“.
19. Dana 28. oktobra 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je (presuda Ac. br. 632/13) odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu. U obrazloženju presude, Apelacioni sud naglašava da je pobijeno rešenje potpuno pravilno i zakonito i da MRSZ nije naslednik ondašnjeg penzijskog fonda i zbog toga mu nedostaje pasivni legitimitet u ovoj pravnoj stvari.
20. Dana 28. decembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu, tvrdeći da je presuda navedena u stavu 17 doneta uz bitnu povredu odredaba pravnog postupka, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
21. Dana 5. maja 2015. godine, Vrhovni sud Kosova je (presuda Rev. br. 137/2015) odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva.
22. Vrhovni sud je naglasio: „*Drugostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i pravilno je primenio odredbe parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti... Drugostepeni sud je u svojoj presudi dao dovoljno razloga o relevantnim činjenicama za pravilno suđenje u ovoj pravnoj stvari koje prihvata i ovaj sud...*”.

23. U cilju potpune prezentacije postupaka i činjenica, Sud primećuje da je 11. maja 2011. godine podnosilac podneo Sudu zahtev KI63/11. Podnosilac zahteva je osporio presudu A. br. 1239/2010 Vrhovnog suda Kosova od 23. marta 2010. godine u upravnom sporu, kojom je odbijeno pravo na reaktivizaciju invalidske penzije. Dana 11. jula 2011. godine, Sud je rešenjem o neprihvatljivosti KI63/11 odbacio njegov zahtev u skladu sa pravilom 36 (2) b), kao očigledno neosnovan. U ovom slučaju, prethodni zahtev podnosioca podnet Sudu ne spada u predmetnu stvar ovog zahteva, jer podnosilac sada izričito osporava druge odluke redovnih sudova donete u parničnom postupku.

Navodi podnosioca

24. Podnosilac zahteva tvrdi da je presudom Vrhovnom suda povređen član 24. [Jednakost pred Zakonom], član 29. [Pravo na Slobodu i Sigurnost] i član 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje] Ustava.

25. Podnosilac zahteva traži:

“Molim Ustavni sud da ukine odluku kojom sam oštećen ...“.

Prihvatljivost zahteva

26. Sud primećuje da, kako bi sudio zahtev podnosioca, prvo treba da razmotri da li je on ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i u Poslovniku.

27. Sa tim u vezi, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji propisuje:

„7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

28. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori“.

29. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.

30. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim presudom povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred Zakonom], članom 29. [Pravo na

Slobodu i Sigurnost] i članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava.

31. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu prava povredena zbog pogrešnog utvrđivanja činjenica. Međutim, on ne dokazuje argumentovano svoju tvrdnju o pogrešnom utvrđivanju činjeničnog stanja, koje je rezultiralo povredom ustavnih prava.
32. Sud primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa ocenom činjenica i primenom proceduralnih i zakonskih odredbi od strane redovnih sudova. Ocena činjenica i primenjivog zakona su pitanja koja spadaju u domen zakonitosti.
33. U tom smislu, Sud smatra da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupaka okončanim pred redovnim sudovima ne daje pravo podnosiocu da izgradi tvrdnju o ustavnoj povredi (vidi: *mutatis mutandis*, slučaj: *Mezótúr-Tiszazugi Vízgazdálkodási Társulat protiv Mađarske* br. 5503/02, ESLJP, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21). Kada se tvrdi takva povreda Ustava, podnosilac zahteva treba da obezbedi obrazloženu tvrdnju i ubedljiv argument (vidi slučaj: KI198/13, podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 13. marta 2014. godine).
34. Pored toga, podnosilac zahteva nije objasnio kako i zašto zaključak Vrhovnog suda krši njegova prava na jednakost pred zakonom, pravo na slobodu i sigurnost i pravo na pravično i nepristrasno suđenje.
35. Sud smatra da je Vrhovni sud detaljno obrazložio zašto je odbijen tužbeni zahtev podnosioca. Naime, Vrhovni sud je utvrdio da MRSZ ne može da bude stranka u ovom pravnom postupku, jer mu nedostaje pasivni legitimitet. U osporenoj presudi, Vrhovni sud ističe: "*Tužena nije pravni naslednik, odnosno naslednik ovog organa i iz tih razloga mu nedostaje pasivna legitimacija u ovoj pravnoj stvari*".
36. Sud u nastavku smatra da postupci pred Osnovnim sudom u Prištini, Apelacionim sudom i Vrhovnim sudom nisu bili nepravični i proizvoljni (vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
37. Sud naglašava da ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama koje donose redovni sudovi. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, vidi i slučaj: KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
38. Iz gore navedenih razloga, Sud zaključuje da podnosilac zahteva nije dovoljno potkrepio i dokazao svoju tvrdnju.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) d) i (2) d) Poslovnika, 25. januara 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

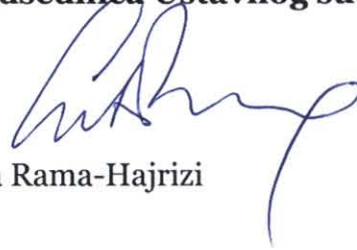
Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi